

**A Kúria,
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv. IV.35.207/2020/7.

A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke, Dr. Horváth Tamás előadó bíró,
Dr. Kiss Árpád Lajos bíró

A felperes: M. P.Kft.

A felperes képviselője: dr. Bacskai Edina Ügyvédi Iroda,
ügyintéző: dr. Bacskai Edina ügyvéd)

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: dr. Olasz József ügyvéd

A per tárgya: EMVA-AKG támogatás igénybevételének jogszerűsége

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.28.025/2019/8. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.28.025/2019/8. számú ítéletét - az indokolás megváltoztatásával - hatályában fenntartja;
- kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 196.850 (százkilencvenhatezer-nyolcszázötven) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A 70 000 (hetvenezer) forint feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtott agrár-környezetgazdálkodási támogatás (EMVA-AKG) igénybevételére támogatási kérelmet nyújtott be a Magyar Államkincstár mint elsőfokú hatóság

jogelődjéhez, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalhoz (jogelőd elsőfokú hatóság), amely felperes támogatási kérelmének a 2010. január 21. napján kelt, 1111193193 számú határozatával részben helyt adott. Felperes a támogatási kérelmének részben helyt adó jogerős határozat rendelkezései alapján 2010. április 13. napján területazonosítási kérelmet nyújtott be, amelynek a jogelőd elsőfokú hatóság a 2010. október 12. napján kelt 1228753912 számú határozatával helyt adott.

- [2] A felperes 2013. május 2. napján EMVA-AKG jogcímben kifizetési kérelmet terjesztett elő, amely a 2016. július 06. napján kelt 1788082084 számú határozatban elutasításra került. A határozattal szemben a felperes fellebbezést terjesztett elő. Az alperes a 2016. december 01. napján kelt JHÁT-JF/4421/2 (2016) iktatószámú határozatával helybenhagyta az elsőfokú határozatot, amely ellen felperes nem élt a bírósági felülvizsgálat lehetőségével, a döntés jogerőre emelkedett.
- [3] Az elsőfokú hatóság az elutasító határozat alapján hivatalból eljárást indított felperessel szemben, mely eljárás eredményeképpen meghozta a 2017. augusztus 29. napján kelt, 1866390302 számú, EMVA-AKG támogatásból részlegesen kizáró határozatát. Megállapításra került, hogy a kötelezettségvállalással érintett egybefüggő területek a támogatási feltételeknek nem felelnek meg, ezért az elsőfokú hatóság a 2010. október 12. napján kelt határozatát visszavonta és egyidejűleg a támogatásból kizárta felperest. A felperes a határozattal szemben fellebbezést terjesztett elő, kérte a határozat visszavonását vagy annak megsemmisítését és az elsőfokú hatóság új eljárásra utasítását. Az alperes az elsőfokú határozatot visszavonó és kizáró határozatot a 2019. szeptember 25. napján kelt AVFJ/3280/2019. iktatószámú határozattal helybenhagyta.
- [4] Az elsőfokú hatóság az 1866390302 számú részben kizáró határozatra tekintettel felperest a 2017. augusztus 29. napján kelt, 1867977139 számú határozatával a kizárással érintett poligon tekintetében jogosulatlanul igénybe vett 3.167.840.- forint támogatási összeg visszafizetésére kötelezte. A felperes a visszafizetésre kötelező, 1867977139 számú határozattal szemben fellebbezést terjesztett elő, melyben sérelmezte, hogy az elsőfokú hatóság határozatát a meghozatalát követő hét év elteltével vonta vissza, amely jogszerűtlen, tekintettel arra, hogy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 114. §-a alapján egy éven belül, a mezőgazdasági, agrárfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: MVH eljárási tv.) 57. §-a alapján öt éven belül van erre lehetőség. Az alperes a 1867977139 számú határozatot a 2019. szeptember 25. napján kelt AVFJ/3281/2019. iktatószámú határozattal helybenhagyta. Indokolásában előadta, hogy a 1866390302 számú határozatban rögzítettek alapján felperes a támogatásból részlegesen kizárásra került, így megállapítható, hogy felperes az igénybe vett támogatásra nem jogosult.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [5] A felperes az alperes AVFJ/3280/2019. és AVFJ/3281/2019. iktatószámú határozataival szemben keresetet terjesztett elő.
- [6] Az alperes védiratában a határozatokat jogszerűnek tartva, a határozatokban foglaltak fenntartása mellett a kereset elutasítását kérte, felperes perköltségben való marasztalása mellett.

Az elsőfokú ítélet

- [7] A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.28.025/2019/8. számú, 2020. február 11-én kelt ítélete rendelkező része alapján a felperes keresete megalapozottnak bizonyult.
- [8] Az elsőfokú bíróság hivatkozott a Kúria Kfv.IV.35.637/2017/12. számú ítéletére azzal, hogy a vidékfejlesztési alapról finanszírozott többéves programok esetében az intézkedésben való jogosulatlan részvétel megállapításához való jog mindaddig nem évül el, amíg a program véglegesen le nem zárul. Ezen időpontig van jogszerű lehetőség az MVH eljárási tv. 57. § (3) bekezdése alapján a jogosultságot érintő határozat saját hatáskörben való módosítására, visszavonására. A program lezárásának azt a napot kell tekinteni, amely időpontig az irányító hatóság köteles benyújtani a bizottságnak a program lezárásról szóló éves jelentést.
- [9] Jelen ügyben ennek alapján megállapítható volt, hogy az elévülés a program lezárásának napján, 2016. június 30.

napján következett be. A keresettel támadott határozatok meghozatalára azonban 2019. szeptember 25. napján, vagyis olyan időpontban került sor, mely az elévülési időn kívül esik, így meghozatalukra jogsértő módon került sor.

- [10] A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy a keresettel támadott alperesi határozatok olyan uniós költségvetési forrásból származó támogatásra vonatkoznak, amelyre az EURATOM rendelet alkalmazandó, és amely többéves program keretében került megállapításra, így az elévülési idő a program lezárásának időpontjában, vagyis 2016. június 30. napján következett be. Mindezek alapján az alperes a program lezárását, 2016. június 30. napját követően nem hozhatott jogszerűen a támogatásból részlegesen kizáró, és ennek alapján a jogosulatlanul igénybe vett támogatási összeg visszafizetésére kötelező határozatot. A bíróság ezért az alperesi határozatokat - az elsőfokú határozatokra kiterjedő hatállyal - megsemmisítette.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [11] A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a felperes keresetének elutasítását kérte. Másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.
- [12] Álláspontja szerint a jelen ügyben ismétlődő, folyamatos szabálytalanság áll fenn, mivel az ügyfél a támogatási időszak végéig kizárásra került a támogatási programból, így a szabálytalanság megszűnésének időpontja releváns az elévülés szempontjából, amely a támogatási időszak záró napja [az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtott agrár-környezetgazdálkodási támogatások igénybevételének részletes feltételeiről szóló 61/2009. (V. 14.) FVM rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet) 2. § 63. pont] - azaz 2014. augusztus 31. napja, vagyis innen kell számítani a 4 éves elévülési időt.
- [13] A Tanács 1995. december 18. napján kelt, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 2988/95/EK, EURATOM rendelet (a továbbiakban: EURATOM rendelet) 3. cikk (1) bekezdésére hivatkozással az alperes állítja, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe az elévülés megszakadására vonatkozó rendelkezéseket. Jelen esetben pedig alperesi álláspont szerint a jelen ügyben meghozott valamennyi alperesi határozat - melyet a felperes akár tudomásul vett, akár fellebbezéssel élt ellene - az elévülést szintén megszakította, ami az elévülési idő újrakezdését jelentette.
- [14] Az EURATOM rendelet - mint a tagállamok számára kötelező jelleggel bíró közösségi szabály - 72. cikkének (1) bekezdésére, továbbá a vidékfejlesztési támogatási intézkedésekre vonatkozó ellenőrzési eljárások, valamint a kölcsönös megfeleltetés végrehajtása tekintetében az 1698/2005/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 65/2011/EU bizottsági rendelet „Utólagos ellenőrzések” elnevezésű 29. cikkére, valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap társfinanszírozásában megvalósuló támogatások igénybevételének általános szabályairól szóló 23/2007. (IV. 17.) FVM rendeletre hivatkozással az alperes arra utalt, hogy beruházási művelet csak akkor tarthatja meg az EMVA-ból származó hozzájárulást, ha a művelet az irányító hatóság finanszírozási határozatát követő öt éven belül nem módosul lényegesen, jogtalan előnyhöz juttatva az adott céget. Ellenkező esetben a szankciós szabályozás teljesen kiürülne.
- [15] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte az ítélet hatályában fenntartását. Az alperes felülvizsgálati kérelmében ugyanis kizárólag olyan tényre, körülményre, jogszabályi összefüggésekre hivatkozott, amit sem határozatában, sem védiratában nem említett.
- [16] Az elévülés vonatkozásában ugyanakkor érdemben is kifejtette, hogy az alperes az elsőfokú hatóság - 1866390302 számú, részben kizáró határozatára hivatkozva kiadott -1867977139 számú határozatát, amiben a felperest jogosulatlanul igénybe vett 3.167.840 Ft visszafizetésére kötelezte, 2019. szeptember 25. napján hozta meg. A jelen per alapjául szolgáló alperesi határozatok olyan uniós költségvetési forrásból finanszírozott támogatásra vonatkoznak, amely az EURATOM rendelet 3. cikk (1) bekezdése szerinti és az EUB ítélkezési gyakorlatában kifejtett „többéves programnak” minősül, melyet a 61/2009. (V. 14.) FVM rendelet 11. §-a is alátámaszt. Ezért az EURATOM rendelet szabályai alkalmazandók, és az elévülési idő a program zárásáig tart, amely a rendelet alapján 2016. június 30-án bekövetkezett. Legkésőbb eddig az időpontig volt (lett volna) lehetősége az alperesnek jogszerűen támogatásból részlegesen kizáró határozatot meghozni.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [17] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott az alábbiak szerint.
- [18] A Kúria a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálja felül.
- [19] A felülvizsgálat tárgyát illetően a Kúriának az elsőfokú bírósággal egyezően abban a kérdésben kellett döntenie, hogy az alperes a visszafizetésre vonatkozó határozatát az elévülési időn belül hozta-e meg.
- [20] Az MVH eljárási tv. 57. § (1) bekezdése szerint, ha a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv megállapítja, hogy a fellebbezés elbírálására jogosult szerv vagy a bíróság által még el nem bírált döntése jogszabálysértő, a határozatát az ügyfél terhére a döntés közlésétől számított egy éven belül, az ügyfél javára az intézkedésekben való részvételhez való jog közvetlenül alkalmazandó közösségi jogi aktusban, illetve jogszabályban meghatározott elévülési idő módosítja vagy visszavonja.
- [21] Az MVH eljárási tv. 57. § (3) bekezdése alapján az (1) bekezdés szerinti, a döntés ügyfél terhére történő módosítására vagy visszavonására - közvetlenül alkalmazandó közösségi jogi aktus eltérő rendelkezése hiányában - öt éven belül van lehetőség, amennyiben az ügyfél az intézkedésben jogosulatlanul vett részt. Az MVH eljárási tv. továbbá általánosan is rögzíti 64. § (1) bekezdésében, hogy az ötéves elévülési időtartam az esetben irányadó, amennyiben közvetlenül alkalmazandó közösségi jogi aktus nem rendelkezik eltérően (Kfv.IV.35.548/2013/5., Kfv.IV.35.279/2017/4., Kfv.IV.35.662/2017/7., Kfv.IV.35.681/2017/7., Kfv. IV. 35.745/2017/9., Kfv.IV.35.637/2017/12., Kfv. IV. 35.312/2018/8.).
- [22] Jelen esetben azonban közvetlenül alkalmazandó közösségi jogi aktus az EURATOM rendelet. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, és a felek között sem volt vitatott, valamint a Kúria Kfv.IV.35.637/2017/12. számú ítéletében is rögzítette, hogy az EURATOM rendelet - amelyik rendeletként és 11. cikke alapján kimondottan is valamennyi tagállamban kötelező és közvetlenül alkalmazandó - elévülésre vonatkozó szabályai alkalmazandók az ügyben.
- [23] Az EURATOM rendelet a többéves program tekintetében az elévülés speciális szabályait állapítja meg.
- [24] Jelen ügyben a támogatás megítélésének jogalapjaként a Jogcímrendelet az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1698/2005/EK tanácsi rendelet 63. cikkének végrehajtásához szükséges rendelkezéseket határoz meg.
- [25] Az EMVA forrásból finanszírozott AKG a Jogcímrendelet alapján folyósított támogatás. A Jogcímrendelet 11. §-a igazolja, hogy többéves kötelezettségvállalással érintett támogatásról van szó. A 1698/2005/EK tanácsi rendelet 94. cikke szerint a rendeletet a 2007. január 1-jével kezdődő programozási időszakra vonatkozó közösségi támogatásra kell alkalmazni. A 2007-2013-s programozási időszakban a vidékfejlesztési támogatások estén a kifizetési időszak 2015. december 31-ig tart.
- [26] Mindezek alapján az alperesi határozatok olyan uniós költségvetési forrásból finanszírozott támogatásra vonatkoznak, amely az EURATOM rendelet 3. cikk (1) bekezdés szerinti többéves programnak minősül.
- [27] A program végleges lezárásának időpontjára vonatkozóan a 1698/2005 EK tanácsi rendelet 82. cikkének (1) bekezdése ad iránymutatást, mely szerint „az irányító hatóság első alkalommal 2008-ban és minden évben június 30-ig a program végrehajtásáról szóló éves időközi jelentést küld a Bizottságnak. Az irányító hatóság 2016. június 30-ig a program megvalósításáról szóló záró jelentést küld a Bizottságnak.” Azaz a záró jelentés megküldésének a rendelet által meghatározott legkésőbbi időpontja, azaz 2016. június 30. jelenti az EMVA jogcímeek vonatkozásában a program lezárását.
- [28] Az elévülést illetően az EURATOM rendelet 3. cikk (1) bekezdése szerint többéves programok esetén az elévülési idő minden esetben addig tart, amíg a program véglegesen le nem zárult. Az EUB értelmezésében azonban a

2988/95 rendelet 3. cikke (1) bekezdésében írt, „a program véglegesen le [nem] zárult” kifejezés nem jelenti szükségszerűen az elévülés bekövetkeztét az említett program végrehajtása során elkövetett valamennyi esetleges szabálytalanság tekintetében. Ez csak azon szabálytalanságok esetében van így, amelyeket több mint négy évvel - azaz a 3. cikk (1) bekezdésében általánosan megállapított elévülési időtartammal - „a program végleges [lezárulását]” megelőzően követtek el, melyek - az elévülési időnek az EURATOM rendelet 3. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében meghatározott okok valamelyike miatti megszakadása hiányában - a lezárulást követően azonnal elévülnek. Azaz, a „többéves programokra” az EURATOM rendelet 3. cikk (1) bekezdés második albekezdésének második mondata értelmében alkalmazandó elévülési idő kizárólag az elévülési idő kiterjesztését teszi lehetővé, nem annak lerövidítését (C-436/15 sz. *UAB Alytaus regiono* ítélet 68-69. pontok).

- [29] Megállapítható, hogy jelen ügyben a vitatott kérdésben a szabálytalanság elkövetése időpontjaként a kifizetési kérelem benyújtása, azaz 2013. május 5. napja tekintendő. A 2010. október 12-én megítélt támogatás jogosulatlanság címén történő visszavonására és a támogatás visszavonására 2017. augusztus 29-én került sor. A fentiek szerint a programon belül a négyéves elévülés abszolút határideje 2016. június 30. Mivel a szabálytalanság elkövetésétől a program zárásáig kevesebb idő volt hátra, mint négy év, ezért a „relatív” elévülési idő letelte is 2017. május 5. A visszavonásra tehát az EURATOM rendelet 3. cikk (1) bekezdése sérelmével került sor, figyelemmel az EUB értelmezésére is.
- [30] Mindezek alapján és ezért nem volt jogalapja a 2019. szeptember 25-én kelt visszafizetésre kötelező határozatnak. A Kúria tehát - idézett gyakorlata alapján is - módosítja az elsőfokú bíróság megállapításait abban a tekintetben, hogy a nem önmagában a határozat 2019. évi meghozatala valósítja meg a jogsértést. Egyúttal vitatható a felülvizsgálati ellenkérelem állítása is, miszerint a program lezárulása kivétel nélkül minden esetben az elévülés végét jelentené.
- [31] Az alperes továbbá az EURATOM rendelet 3. cikk (1) bekezdés harmadik szövegbekezdésére hivatkozással akként érvel, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságnak a szabálytalansággal kapcsolatos bármely vizsgálata vagy eljárása, amelyről az érintett személyt tájékoztatták, megszakítja az elévülést, és a megszakadást kiváltó cselekményt követően az elévülés újrakezdődik. Figyelemmel az abszolút és relatív elévülési idő határidőire, azonban e rendelkezés csak mindezek összefüggésében értelmezhető.
- [32] Az alperes megállapításával ellentétben ugyanis a szabálytalanság megvalósítása nem értelmezhető folyamatosként. A szabálytalanság megszűnésének időpontja a támogatás végéig szóló kizárásra tekintettel, nem lehet a Jogcímrendelet 2. § 63. pontja szerinti támogatási időszak záró napja. A támogatásból kizárásra ugyanis a fentiek szerint csak később került sor. Másfelől a programzárásra vonatkozó EURATOM-szabályok nem azonosíthatók a programnál kisebb egységet jelentő meghatározott támogatási egység támogatási időszakára.
- [33] A Kúria ugyancsak nem ért egyet az elévülés megszakadásának alperes által való fogalmi értelmezésével, miszerint „az ügyben meghozott valamennyi alperesi határozat - melyet a felperes akár tudomásul vett, akár fellebbezéssel élt ellene - az elévülést szintén megszakította, ami az elévülési idő újrakezdését jelentette”. Jelen esetben ugyanis csak a vitatott poligon támogatásával kapcsolatos határozatokról, és csakis azokról lehet szó, az alperes más eljárásai indifferensek, hiszen nem általában a közigazgatási szerv aktusai, hanem adott jogviszonyra vonatkozó döntései képezhetik a konkrét elévülési kérdés jogi tényeit.
- [34] Az Európai Unió Bírósága a C-367/09. számú *Belgisch Interventie- en Restitutiebureau kontra SGS Belgium NV* és társai ügyben hozott ítéletében az EURATOM rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében rögzített elévülési idővel, illetve annak megszakadásával kapcsolatban kimondta, hogy „Az elévülési határidők rendeltetése általában véve az, hogy biztosítsák a jogbiztonságot. Ez a rendeltetés nem teljesülne teljes mértékben, ha a 2988/95 rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében rögzített elévülési időt a nemzeti hatóság minden, a körülírt tevékenységet nem érintő, és kellő pontossággal körülírt ügyleteket érintő szabálytalanság gyanújával össze nem függő általános ellenőrzési cselekménye megszakíthatná.” (C-367/09. sz. *Belgisch Interventie- en Restitutiebureau kontra SGS Belgium NV és társai* ítélet 68. pont).
- [35] Mindezekből az következik, hogy ha az ügyben meghozott valamennyi, a szabálytalansággal össze nem függő alperesi határozat - melyet a felperes akár tudomásul vett, akár fellebbezéssel élt ellene - általánosságban az elévülést megszakítaná és ez az elévülési idő újrakezdését jelentené, az a jogbiztonságot sértené.

- [36] Az EURATOM rendelet 2. cikk (4) bekezdése szerint, figyelemmel az alkalmazandó közösségi jogra, a közösségi ellenőrzések, intézkedések és szankciók alkalmazásának eljárásaira nézve a tagállamok jogszabályai az irányadók. Ebben a tekintetben az elsődlegesen alkalmazandó MVH eljárási törvényen túl általános szabályként a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvénynek (a továbbiakban: Ptk.) az elévülés összefüggésében az időmúlás joghatásaira rámutató 6:21. §-ára kell utalni. Jogosultság gyakorlására és követelés érvényesítésére jogszabályban előírt határidő eltelte eszerint „jogvesztéssel akkor jár, ha ezt jogszabály kifejezetten így rendeli. Ha a határidő nem jogvesztő, arra az elévülés szabályait kell alkalmazni.”
- [37] Az elévülés megszakadásának rendelkezéseit tehát jelen esetben sem lehet a vonatkozó közigazgatási szabályozástól elrugaszkodva általánosítani. A meghatározott speciális szabályokon túl ugyanis az általános szabály az, hogy ha jogszabály jogvesztő határidőket ír elő, mint jelen esetben is, akkor azokat az elévülés nem törli át.
- [38] Az EURATOM rendelet speciális szabályai tehát nem alkalmazhatók a konkrét normák jogi tényállásain túlterjeszkedve. A Kúria a Kp. 85. § (3) bekezdés b) pontja alapján, a fentiek szerint a Ptk.-ra hivatkozással, hivatalból veszi figyelembe ezt a körülményt.
- [39] Mindezek alapján a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét, a fentiek szerinti indokolás mellett, a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján tartotta fenn hatályában.

Záró rész

- [40] A felperes a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 107. § (1) bekezdése szerint tárgyalás tartását kérte, a Kúria ennek megfelelően járt el.
- [41] A felperesnél a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltség viselésére a pervesztesnek minősülő alperes köteles a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. §-a szerint. Az összegszerűség a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése szerint, a felülvizsgálati eljárásban ténylegesen elvégzett tevékenység mértékére figyelemmel, a benyújtott költségjegyzék alapján került megállapításra.
- [42] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés a) pontja alapján személyes illetékmentességben részesül. Erre tekintettel a tárgyi illetékfeljegyzési jog alapján le nem rótt, az Itv. 50. § (1) bekezdése szerinti mértékű, a 39. § (3) bekezdés d) pontja alapján számított és a 62. § (1) bekezdés h) pontja értelmében feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.
- [43] Az ítélet ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116.§ d) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. szeptember 8.

Dr. Balogh Zsolt s.k. a tanács elnöke, Dr. Horváth Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Kiss Árpád Lajos s.k. bíró

